בס"ד

יום ג' כ"ז בתמוז תשנ"ח (21 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם
אבא קובנר, 1978

המשך מדבר הרב קוק על תקופת בין המ"צרים":
הקפה כל תלקי תורה העוסקים בגאולת האומה היא השלב השני לפתרון הבע"ה. (השלב הראשון היה הגדרת מקור הרע – המוות, כלת המחשבה).

לאחר היציאה והלימוד בסיון בספר המחשבה מתמלא האדם אומץ וגבורה – והנה הוא צריך לצאת למלחמה, אלא שכאן צריך לדעת מה הדרך. טכסיסי המלחמה קובעים את הניצחון. עלינו להבדיל מפוליטיקה, שכן כאן דרושה הגבורה הרוחנית.

הכל אוהבים את הגבורה והכל רוצים להיות גיבורים. בוגר בעת מלחמה, תאוות הגבורה מתעוררת מאד, ואם היתלשים יתאוו להיות גיבורים בהרחם מלחמה. אולם לא בכל עת טובה היא הגבורה. לפעמים תצטרך היתלשות יותר מן הגבורה – ולא התלישות הפנימית, התלישות של מדוע הכוחות כי- אם התלישת מהיצוני הבאה מתוך הנפש של המשלה ברוחו. כאמור בפרקי אבות (ד,א) "איזהו גיבור? הכובש את יצרו" שנאמר: "טוב ארך אפים מגיבור, ומושל ברוחו מלוכד עיר" (משלי טז,32).

במלחמת תרבות תקבעה הגבורה הפנימית רק להיתפס לצמיחות תרבות ורוב לשיעורי המתבטאו בעיקבות, בעתים וביוהרא. כל אלה הינם רק ריחות מלחמה, סממנים חיצוניים – הם לא יצילו את הלוחם למטרתו.

וכמו בגבורה הפנימית:
ההפתלות וההתרחשות החיצונית היא רבה – לא אותות גבורה הנה, כי- אם אדרבא, סימני רפיון ומורך לב. תכונת הגיבור היא להיות מלא עוז נפש ומנוחה שלמה. הוא יודע את מטרתו בהציקה להתן את עתו ואיתנו. הוא יודע כי כל כבוד וכבוד מבטלים לתשובת הגדול. על-כן הוא מנסה את חיצוני למטרה, ונפשו מלאה עוז ובטחה.
כן, בגבורה הרוחנית, כל פרוטה ופרוטה מבטלים לתשובת הגדול...

יום נעים!